

Syngenta, Küresel Tarımın Sorumlu Büyümesi için Planını Sunuyor

Автор(и): Нора Иванова, Редактор Растителна Защита /РЗ/

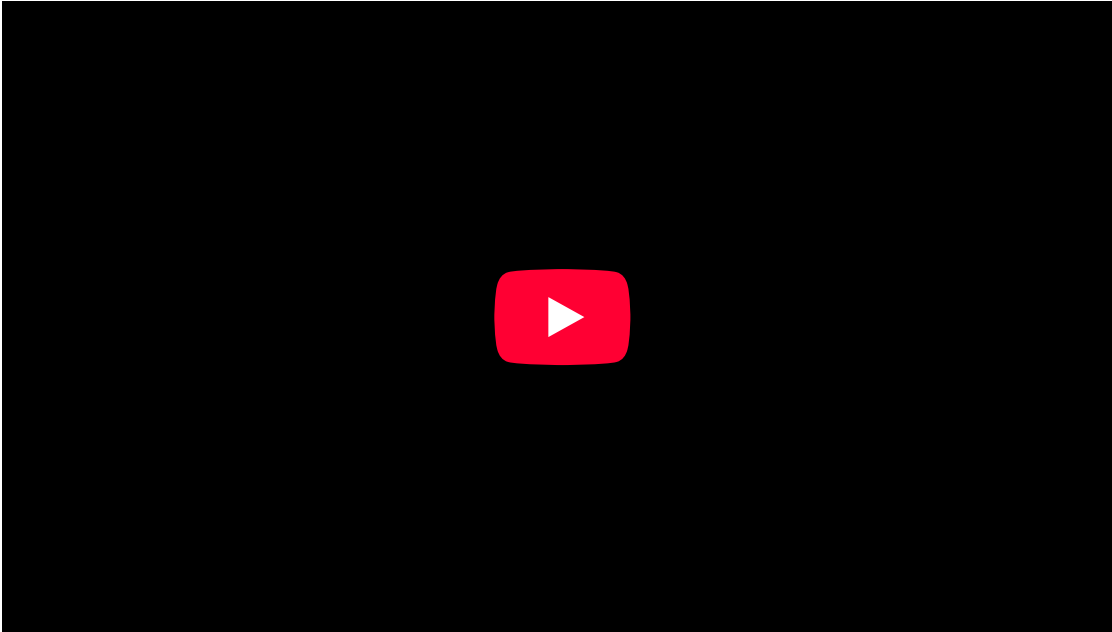
Дата: 03.08.2014 Брой: 8/2014

Tarımın Geleceği Forumu'nun yedinci ardışık baskısı Brüksel'de düzenlendi. Bu büyük ölçekli etkinliğin ev sahipleri – İsviçreli çok uluslu tarım kimyasalları ve tohum şirketi Syngenta ve ELO – Avrupa Toprak Sahipleri Örgütü, katılımcılar için "DAHA AZ İLE NASIL DAHA SÜRDÜRÜLEBİLİR DAHA FAZLA ÜRETİLİR VE DAHA İYİ SATILIR" konulu bir tartışma platformu başlattı.

Büyük ölçekli etkinliği onurlandıran oldukça yetkili temsiliyet için Syngenta tarafından üretilen önemli haber, temel hedefleri yoğunluk ve yüksek verim olan, belirsiz bir iklim ortamında dünya tarımının sürdürülebilir ve sorumlu büyümesi için gerekçelendirilmiş kurumsal stratejik konseptinin

konumlandırılmasıydı. Syngenta, modern dünya tarımı tarihinin en büyük dönüşümündeki katılımını ve sorumluluklarını resmileştirdi.

Tarımın Geleceği Forumu'nun yedinci ardışık baskısı, Nisan ayı başında Brüksel'de düzenlendi. Bu yıl ana tema "**Daha az ile nasıl sürdürülebilir şekilde daha fazla üretilir ve daha iyi satılır**" idi. Bu büyük ölçekli panelin organizatörleri, etkinliği sürdürülebilir tarımın bir parçası olarak gıda, gıda güvenliği ve çevre alanlarındaki tartışmalı konuların tartışıldığı açık münazaralara yönlendirmeyi amaçlayan Syngenta ve ELO (Avrupa Toprak Sahipleri Örgütü)'dur. Forum, çeşitli bir kitleyi çekti - Avrupa Komiserleri, üreticiler, bilim insanları ve tarım ve çevre alanındaki sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri. Bu yıl program üç modüle ayrıldı; ilki, azalan doğal kaynaklar ve artan nüfus ile birlikte gıda ihtiyacının artmasına bir yanıt olarak **sürdürülebilir yoğunlaşma** üzerine odaklanırken, ikincisi **tarım işletmelerinde rekabet gücünün ve yatırımların artırılması** gibi konuları ele aldı. Üçüncü modül ise dikkati **transatlantik pazar ve Avrupa Birliği ile ABD arasındaki yatırım ortaklığına** yöneltti.

Son oturumda, vurgu öncelikle Avrupa ve Amerikan tarımındaki standartların uyumlaştırılması üzerineydi. Syngenta CEO'su John Atkin, dünya ticaretinin önündeki ana engel olarak gıda ve sağlık standartlarındaki büyük farklılıklara işaret etti. 'Uyumlaştırma prosedürünün karmaşıklığının azaltılması sadece ticarete değil, aynı zamanda tüketicilere de fayda sağlayacaktır,' dedi.

Bu tam olarak, 2014 yılı sonuna kadar tamamlanması beklenen tartışılan anlaşmanın zorluğudur - tarım, ilaç ve finansal hizmetler gibi tartışmalı alanlardaki standartları uyumlaştırmak. Avrupa hukuku, Amerikan bankalarını yöneten katı yasaların aksine, finans sektörünün nispeten daha serbest düzenlemesini garanti eder. Aynı zamanda, Avrupa GDO'ları ve büyüme hormonlarıyla beslenen hayvanlardan et ithalatını kısıtlama politikası izlemektedir. Bunlar, Avrupa Komisyonu Sağlık ve Tüketici Koruma Genel Müdürü Paola Goggio tarafından tartışmada vurgulanan ana noktalar.

Henüz yürürlüğe girmemiş olan anlaşma, şimdiden ciddi eleştirilerin, artan gerilimin ve spekülasyonların konusu haline geldi. Pratikte, çoğu ticaret tarifesi zaten ortadan kaldırılmıştır ve bu çeşitli önceki ticaret anlaşmalarının bir sonucudur. Kapılar, kaya gazı çıkarma, GDO'lar ve finansal kaynaklarla ilgili hükümlerin serbestleştirilmesi ve telif hakkı yasalarının modernizasyonu gibi geleneksel olmayan engellere odaklanmak için sonuna kadar açılıyor. Örneğin, Avrupa kimya ve ilaç şirketleri, anlaşmanın katı kuralları olan Amerikan pazarına ürünlerini sunma prosedürlerini basitleştirmesini beklemektedir. Topluluk ve üye devletler tarafından sübvansede edilen AB tarımı, süt ürünleri ve domuz eti fazlalarını okyanusun ötesine pazarlayabilecektir.

Modern tarımı şekillendiren zorlukları kontrol etmenin en önemli yönlerinden biri, Dünya Ticaret Örgütü eski Genel Müdürü ve kuzey Avrupa Jacques Delors Enstitüsü onursal başkanı Pascal Lamy'ye göre, "en etkili ve en adil" olan ve gıda güvenliğinin ele alınmasına yardımcı olacak çok taraflı bir ticaret anlaşmasına ulaşma yolunda ilerlemeye devam etmektir. Avrupa'da, iklim değişikliğiyle ilgili sorunların yanı sıra, tarımın ve çevrenin sürdürülebilirliğini garanti eden sıkı düzenlenmiş çevresel önlemlerin getirilmesi ve uyulması değerlendirilmektedir. Bu anlamda, Avrupalılar yeni anlaşmanın yüksek beklentileri karşılayıp karşılayamayacağı ve halihazırda oluşturulmuş mevzuatı mevcut haliyle koruyup koruyamayacağı ikilemiyle karşı karşıyadır.

Zorluklar

Son on yıllarda, dünya çapında tarım, artan tüketimi karşılamak için daha fazla üretme ihtiyacıyla karşı karşıya kaldı. Başka bir deyişle, gıda üretimi 2050 yılına kadar 9 milyar nüfusu beslemek için iki katına çıkmalıdır. Aynı zamanda, mevcut kaynaklar kullanılmaya devam ediyor ve her geçen gün daha sınırlı hale geliyor. Toprak yanlış kullanımdan dolayı bozuluyor, su bir lüks haline geliyor, iklim değişikliği zaten bir sınırlandırıcı faktör, kırsal alanlardan göç belirli sektörlerde ekonomik büyüme için koşullar yaratıyor, ancak diğer yandan tarımı yok ediyor ve geleneksel olarak kırsal karakteriyle dünya ekonomisini dengeleyen bölgeleri nüfussuzlaştırıyor. Paradokslar mevcut: ekolojik felaketler, iklim dengesizlikleri, verimli toprak kaybı, aynı zamanda geometrik olarak artan tüketim. Bu, neredeyse bir milyar insanın aç yattığı ve her üç kişiden birinin su kıtlığından etkilendiği bir dünya. Küresel gıda üretiminin üçte biri tedarik zinciri boyunca kayboluyor veya israf ediliyor. AB'de, sebze mahsullerinin yaklaşık %30'u beklenen görünüm standartlarını karşılamadığı için hasat edilmiyor. Hindistan'da, tüm meyve ve sebzelerin yaklaşık %40'ı zayıf depolama ve taşıma sistemleri nedeniyle atılıyor. Hem Avrupa'da hem de ABD'de, satın alınan gıdanın yarısından fazlası çöpe atılıyor. Bu sadece bir gıda kaybı değil, aynı zamanda onun yetiştirilmesinde yer alan toprak, su, hammadde ve emek kaybıdır.

Yavaş yavaş, tarım öncelikle tüketim ışığında görülen bir ekonomik sektör olmaktan, ortak bir küresel geleceğin inşasında öncülük eden bir politik enstrümana dönüşüyor. Son yıllarda tarımın yoğunlaşması, çevre koruma, biyolojik çeşitlilik ve su kaynakları yönetimi gibi, yasal önlemler ve iyi tarım uygulamaları yoluyla yavaş ama emin adımlarla sürdürülebilir ve öngörülebilir tarım politikası yönünde entegre edilen ve geliştirilen sorunlarla karşılaştı.

Sürdürülebilir yoğunlaşma nedir?

Sürdürülebilir tarım kavramı, mevcut araziden çevreye zarar vermeden üretimi artırma ilkesine dayanır. Toprak kaynaklarının dikkatli ve uygun şekilde kullanılmasıyla ilişkilidir, böylece toprağın verimliliğini sürdürme yeteneği olur. Tarımsal üretimin başarısı her şeyden önce çevre politikasına bağlıdır! Gerçek şu ki, takip edilecek ve belirli sonuçlar beklenebilecek spesifik bir model yoktur. Belirli bir yönde çalışılır, tarım topluluğunun bir parçası olarak insanların geleceğinin karşı karşıya olduğu sorunlar tanınır ve yeni tarım uygulamaları oluşturulur.

Toprak Koruma

'Toprak korumasını tükenebilir bir kaynak olarak düşünmezsek sürdürülebilir tarıma sahip olamayız,' diye vurguladı Avrupa Komisyonu Çevre Komiseri Janez Potočnik. Çünkü sadece onun bozulmasının durdurulması ekolojik felaketleri önleyebilir ve artan bir nüfusun ihtiyaçlarını karşılamak için gerekli gıdayı garanti edebilir. Sürdürülebilir toprak yönetimi, gıda israfını korumayı ve azaltmayı içerir! 2006'da, AB ülkelerinde 90 milyon ton gıda israf edildi! Hesaplama açık - 2020 yılına kadar, Avrupa'da yılda 160 milyon ton gıda israf edilecek. Avrupa'da üretilen gıdanın üçte biri israf ediliyor! Ve bu, suyun, toprağın ve enerjinin üçte biri. 'Komisyon bu konu üzerinde gıda israfını azaltmaya ciddi bir odaklanma ile şimdiden çalışıyor ve umuyoruz ki önlemler bu yılın ilerleyen zamanlarında netleşecek,' diye paylaştı Komiser Potočnik.

Aile Çiftçiliğinin Geleceği

'Birkaç yıldır, odak büyük ölçekli çiftliklerden yerel ve bölgesel olanlara kayıyor,' dedi BM Gıda Hakkı Özel Raportörü Olivier De Schutter. "Geçmişte, gelişmiş bölgelere güvenerek geri kalanını besleyeceğimiz konusunda ikna olmuştuk, açlık ve yetersiz beslenmeyi azaltmayı başaracağımızı düşünüyorduk, ancak bunun yerine her ülkeyi ve her bölgeyi desteklememiz gerektiğini fark ettik, bu da mutlaka en verimli ve rekabetçi olmayan üreticilere yatırım yapmak anlamına geliyor." Bay Schutter'a göre, tarımın geleceği üretimi artırmakla değil, yerel çiftliklerin çeşitliliğini artırmak ve aynı zamanda gıdanın yeterli dağıtımını sağlamakla bağlantılıdır. Küresel tarımsal üretim on yılda yaklaşık %2 azalacak, bu da acil önlemleri gerektiriyor! Tesadüf değil ki 2014 yılı FAO (Gıda ve Tarım Örgütü) tarafından aile çiftçiliği yılı ilan edildi.

Bu çiftlikler, tarım alanında küreselleşmeye bir alternatif olacak. Onlar aracılığıyla geleneksel gıda ürünleri korunacak, biyolojik çeşitlilik teşvik edilecek ve aynı zamanda yerel ekonomileri geliştirme fırsatı sağlayacaklar. Aile çiftçiliği, agroekoloji ilkelerini bünyesinde bütünleştirdiği, çiftliğin işleyişi için gerekli kaynaklara bağımlılığını sınırladığı için önemli bir sosyo-ekonomik, çevresel ve kültürel role sahiptir.

Biyolojik Çeşitlilik